

РЕШЕНИЕ

№ 7135

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9815** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение с изписана върху него дата на постановяване от 11.09.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-и състав по НАХД 9750/2020г. по описа на съда, е потвърдено Наказателно постановление № 440271-F472910/09.07.2019г., издадено от и.д. Директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ С., с което на [фирма] на основание чл.180в, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5063,24 лева /пет хиляди шестдесет и три лева и 24 ст./ за нарушение на чл. 176в, ал.4 вр. чл.176в, ал.1 от ЗДДС.

Касаторът [фирма], чрез адв. З. О., обжалва решението с твърдения, че е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Претендира, че АУАН е съставен извън законоустановения срок. Оспорва квалификацията на нарушението като „повторно“, т.к. липсвали данни за предходни нарушения и наказания от същия вид. Претендира и прилагане на чл.28 от ЗАНН. Моли решението да бъде отменено, както и атакуваното НП. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не изпраща представител. По делото е постъпила молба от адв. О., с която заявява, че поддържа подадената касационна жалба на основания, подробно развити в нея. Претендира присъждане на

разноски.

Ответникът - ТД на НАП С., редовно призван, не изпраща процесуален представител. По делото са постъпили подробни писмени бележки, с които све оспорва подадената касационна жалба, излагат се съображения по същество на спора. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв. и прави възражение за прекомерност на претендирано адвокатско възнаграждение, в случай, че същото е в размер над минимално предвиденото.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, X-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови своето решение, първоинстанционният съд е установил следната фактическа обстановка: [фирма] има наложено административно наказание за същото нарушение с НП №290855/27.04.2017 г., влязло в сила на 25.05.2017 г. [фирма] е вписано в регистъра по чл.176в, ал.10 от ЗДДС на 11.12.2017 г. Дружеството е предоставило обезпечение - парична гаранция в размер на 70 000 лв. до 15.12.2018 г. През месец април 2018 г. [фирма] е извършило доставки на течни горива в общ размер на 362 658.10 лв. и ДДС в размер на 72 531,62 лв. На 30.04.2018 г. дружеството е извършило доставка по фактура №[ЕГН]/30.04.2018 г. с данъчна основа в размер на 14 565,84 лв. и начислен ДДС в размер на 2 913,17 лв. с получател [фирма]. До приключване на делото пред районния съд дружеството-жалбоподател не е увеличило размера на предоставеното обезпечение с 2 531,62 лв. За нарушението е съставен АУАН. Въз основа на съставения акт и.д. директор на ТД на НАП – С. град е издал обжалваното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка съдът извел след анализ на събраните по делото гласни доказателства - показанията на св. М. и от писмените доказателства по делото. Въз основа на тях съдът приел за безспорно установени горепосочените факти, касаещи самото нарушение. От съвкупната преценка на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства и по аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК съдът приел за безспорно установена описаната по-горе фактическа обстановка. Въз основа на нея съдът формирал правен извод за спазени изисквания на ЗАНН при съставяне на АУАН, липса на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаване на НП, компетентност на наказващия орган, доказаност на нарушението и законосъобразност на наложената за него имуществена санкция. По посочените правни доводи съдът е потвърдил НП.

В пределите на касационната проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК и във връзка с релевираните в жалбата касационни основания съдът намира, че решението на районния съд е валидно и допустимо като постановено от компетентен съд в предвидената от закона форма по допустима жалба. Последното съдебно заседание по делото, районният съд е провел на 09.09.2020 г., от което следва, че изписаната върху решението дата на постановяване – 11.09.2019 г. е сгрешена и очевидно се касае за

11.09.2020 г. Решението е в съответствие с материалния закон.

Районният съд е спазил принципа на чл. 13 от НПК във вр. с препращането от чл. 84 от ЗАНН и чл. 193, ал. 1 от ЗДДС за разкриване на обективната истина по делото, събирайки всички относими, допустими и достоверни доказателства. От доказателствата е извел верни правни изводи за редовно проведена процедурата по издаване на НП, доказаност на нарушението и законосъобразно наложена имуществена санкция, които изводи касационната инстанция споделя. Касационните оплаквания, релевирани от жалбоподателя, са същите, които са наведени и пред първоинстанционния съд, който мотивирано е обосновал защо не е уважил същите. Настоящият състав напълно споделя изводите на СРС, поради и което не счита за необходимо да ги преповтаря.

Актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени в съответствие с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН. Неоснователен е довода за неспазване на 3- месечния срок от откриване на нарушителя, предвид установените факти, свързани с извършване на проверка, в хода на която се установяват данните относно конкретното нарушение, извършено от конкретния субект на отговорност, като следва да се отбележи, че по делото е приложено Искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от 14.11.2018 г., с което се изискват писмени доказателства, относими към деянието и дееца.

По същество, в първоинстанционния акт подробно и в хронологическа последователност са проследени относимите за задължението по чл. 176в, ал. 4 от ЗДДС, доставки. Налице са данни за това кога е надвишен размера на данъчната основа на облагаемите доставки, за които е предоставено обезпечението, както и за общия размер на завишението за процесния период на м. април 2018 г., като изрично се сочи, че именно последният е от значение за определяне на дължимото обезпечение и на имуществената санкция по правилото на чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС. Търговецът е имал задължение най- късно до 23.04.2018 г. да предостави ново обезпечение и бездействието му става съставомерно от 24.04.2017 г. Изложеното обосновава изводи за предявено ясно обвинение с данни за всички признаци от обективната страна на деянието, за което е ангажирана отговорността на субекта. Правилен е извода на съда за доказано нарушение, тъй като касаторът като данъчно задължено лице, извършващо облагаеми доставки на течни горива по приложение № 35 към чл. 111б, ал. 1 от ППЗДДС и вписано в публичния регистър по чл. 176в, ал. 10 от ЗДДС, след като е настъпила промяна на обстоятелствата, изразяваща се в надвишаване размера на данъчната основа на облагаемите доставки, за които е предоставено обезпечение по чл. 176в, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, не е изпълнило задължението си да предостави обезпечение в размера по чл. 176в от ЗДДС. В резултат на горното бездействие във връзка с визираното задължение, предоставеното обезпечение не съответства на размера по чл. 176в от закона, с което дружеството е осъществило от обективна страна административното нарушение по чл. 180в, ал. 2 от ЗДДС, в условия на повторност. Наложената имуществена санкция е определена съобразно размера на дължимото обезпечение по правилото на чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която „Лице, което, като е длъжно, не предостави в срок обезпечение по чл. 176в или не предостави обезпечение, или предоставеното обезпечение не е в размера по чл. 176в, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на дължимото

обезпечение. По делото е представено НП № F290855/27.04.2017г., поради което, съставомерността е по ал.2 „съответно санкцията по ал. 1 е в двоен размер на дължимото обезпечение“.

Доводът за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неоснователен, предвид засегнатите обществени отношения, касае се за несвоевременно изпълнение на задължение към държавата, още повече че е извършено в условията на повторност. Неналагането на наказание в случая би довело до неравноправно третиране на този с останалите случаи, при извършено нарушение от същия вид, тъй като процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от типичната, респ. не се установява многобройни или изключителни смекчаващи обстоятелства, сочещи на маловажност на деянието.

По изложените съображения настоящата инстанция счита, че не са налице сочените от касатора касационни основания, поради което решението на СРС следва да се остави в сила като законосъобразно.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв., определен съгласно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АССГ, X-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.09.2020 г. по НАХД № 9750/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-и състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на ТД на НАП С. разноски по водене на делото в размер на 100лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: